

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	105.K.700.378/2025/24.
Az I. rendű felperes:	Homlok Építőipari Kft. „f.a.” (9561 Nagysimonyi, Arany János utca 25.)
A II. rendű felperes:	Homlok Építő Zrt. „cs.a.” (9700 Szombathely, Puskás Tivadar utca 1., B épület)
Az I-II. felperesek képviselője:	Schönherr Hetényi Ügyvédi Iroda (1133 Budapest, Váci út 76. – dr. ügyvéd) Turi Anna Ügyvédi Iroda (1133 Budapest, Váci út 76. – dr. ügyvéd) Kovács Márk Attila Ügyvédi Iroda (1133 Budapest, Váci út 76. – dr. ügyvéd)
Az alperes:	Gazdasági Versenyhivatal (1026 Budapest, Riadó utca 1-3.)
Az alperes képviselője:	dr. Szögi Nóra kamarai jogtanácsos és dr. Bencsik Bálint Attila kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	versenyfelügyeleti közigazgatási jogvita (VJ/36-320/2022.)

Ítélet

A bíróság a felperesek keresetét elutasítja.

Kötelezi egyetemlegesen az I. és II. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 5.000.000 (ötmillió) forint perköltséget.

Kötelezi egyetemlegesen az I. és II. rendű felpereseket, hogy az esedékesség napjáig fizessenek meg az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint kereseti illetéket. A fizetendő illeték az ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A per alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I. rendű felperes 2021. június 29-én alakult, főtevékenysége vasútépítés, tulajdonos-üzgyvezető tagjai és ; részesedésük mértéke 51-49%. A II. rendű felperes 2016. november 28-án alakult, főtevékenysége vasútépítés, később magasépítési-mélyépítési tevékenység; a vezérigazgatója , minősített többségi befolyással

rendelkező részvényese a Properitus Vagyonkezelő Kft., munkavállalója termelési főmérnök, építésvezető. A II. rendű felperes a perben nem álló Inter Mobility Kft. (a továbbiakban: IM Kft.) perrel érintett – az alább részletezett – közbeszerzési ajánlat elkészítésében közreműködő is alkalmazta munkavállalóként. A felperesek az egy vállalkozáscsoportot képező „Homlok Csoport” tagjai.

- [2] A NIF Zrt. mint ajánlatkérő „vállalkozási szerződés keretében Debreceni Észak-Nyugati Gazdasági övezet kialakításával összefüggő vasúti infrastruktúra fejlesztések 2. ütemének részbeni megvalósítása” tárgyú (EKR001634202021) nyílt közbeszerzési eljárást (a továbbiakban: közbeszerzés) folytatott 2021. december és 2022. szeptember között, az ajánlati felhívás 2021. december 23-án került feladásra. Az ajánlattétel módosított határideje 2022. március 24. 11:00 volt, a bontásra 2022. március 24. 13:00-kor került sor. A közbeszerzés becsült értéke nettó 24.974.456.079 forint volt. Ajánlatot az I. rendű felperes, az IM Kft., a Strabag Kft., a V-Híd Zrt., az SDD konzorcium, valamint a Swietelsky Kft. nyújtott be. Az ajánlatkérő felhívására az I. rendű felperes és az IM Kft. is benyújtotta a szükséges igazolásokat. A bíráló bizottság 2022. június 20-án, a hiánypótlások értékelése során az I. rendű felperes és az IM Kft. esetében közbeszerzési eljárásban kötött verseny torzítására irányuló megállapodás miatt kizáró ok fennálltát állapította meg és az eljárást lezáró döntésben javasolta kimondani e két ajánlattevő ajánlatainak az érvénytelenségét. Az ajánlatkérő felhívására az I. rendű felperes és az IM Kft. 2022. július 22-én akként nyilatkoztak, hogy nem tartják fenn az ajánlataikat.

- [3] Az IM Kft.-vel egy vállalkozáscsoportba tartozó ALPOK TERRA Kft. (a továbbiakban: AT Kft.) és az e vállalkozások tulajdonos ügyvezetője () a Homlok Csoporthoz több ponton kapcsolódott. és szoros kapcsolatban voltak, egymást olyan közbeszerzési eljárásokról is tájékoztatták, amelyekben a vállalkozásaik potenciális versenytársak. a felperesek, valamint az AT Kft. és az IM Kft. részére is végzett közbeszerzési feladatokat, a potenciális versenytársaknak egyszerre küldte meg a közbeszerzési kiírásokat.

- [4] A Pondius Kft. a II. rendű felperessel azonos épületben végezte a tevékenységét 2020. ősze és 2022. május között. saját magára vállalkozási igazgatóként is hivatkozott és saját asztallal rendelkezett a II. rendű felperes irodájában, ahol hetente egyeztetés céljából megjelent. Személyügyi feladatokat is végzett; 2022. március 12-én jóváhagyta a II. rendű felperes egyik munkavállalójának jelenléti ívét. A Pondius Kft. pénzügyi helyzetéről többször tájékoztatta , rendszeresen részt vett a II. rendű felperes vezetői értekezletein, az azokról készült jegyzőkönyvekben a II. rendű felperes vezetőivel együtt szerepelt. A Homlok Csoport 2022-i nemzetközi piacra lépésekor is aktív szerepet vállalt, több alkalommal a II. rendű felperes potenciális alvállalkozóival a II. rendű felperes e-mail címéről a cégcsoport vállalkozási igazgatójaként kommunikált. több alkalommal (2020. december 23., 2021. április 22.) küldött közbeszerzési eljárások kiírásáról információt ugyanabban az e-mailben vagy és .

- [5] Az I. rendű felperes ajánlatának készítését a közbeszerzésben a II. rendű felperes munkavállalói végezték. Az ajánlatkészítésben és is részt vett. Az I. rendű felperes ajánlatának jogi véglegesítése kompetenciájába tartozott, meghatalmazás alapján ő járt el a közbeszerzésben. Az IM Kft. ajánlatának összeállításában és vettek részt; a munkavégzését tanúsító jelenléti íveket a II. rendű felperes nevében hagyta jóvá. 2021. szeptemberében hozzáférést kapott a II. rendű felperes központi szerverén található H:\ meghajtóhoz. Az Elektronikus Közbeszerzési Rendszer használata során a Pondius Kft. lépett be az IM Kft. felhasználói azonosítójával és töltötte fel az IM Kft. nevében a dokumentumokat. A közbeszerzés ajánlati határidejét megelőzően egyeztetés zajlott

és között 2022. március 2-án. Az I. rendű felperes és az IM Kft. költségvetésében közel 2200 tétel közül ugyanaz az egy tétel nem került beárazásra, a nevezettek ajánlatait ugyanaz a személy, készítette. Az IM Kft. ajánlata a Pondius Kft.-n keresztül került megküldésre az I. rendű felperes részére. A Homlok Csoport közreműködött az IM Kft. részére a VDH AD-val (bolgár gazdasági társaság) létrehozandó szerződéses kapcsolat kialakításában és közreműködött az IM Kft. alkalmasságának igazolása érdekében.

- [6] A Homlok Csoporthoz tartozó vállalkozások tulajdonosa és munkavállalói több esetben segítettek az IM Kft.-t a közbeszerzés ajánlati feltételeinek való megfelelésben. A hiánypótlások során a hiányzó tételek berázását az IM Kft. és az I. rendű felperes helyett a II. rendű felperes végezte.
- [7] Az alperes 2023. január 25. napján versenyfelügyeleti eljárást (a továbbiakban: megelőző eljárás) indított az I. rendű felperes és az IM Kft. közbeszerzés során feltételezett egyeztetései miatt, egyúttal helyszíni kutatást tartott a II. rendű felperes budaörsi irodájában, szombathelyi fióktelepén, valamint a Homlok Csoportba nem tartozó AT Kft. székhelyén, később a Pondius Kft. irodájában is. A II. rendű felperest 2023. május 4-én ügyfélként vonta be a megelőző eljárásba.
- [8] Az IM Kft. a megelőző eljárásban egyezségi nyilatkozatot tett, amelyben a jogsértést az előzetes állásponttal egyezően elismerte és ezt az egyezségi nyilatkozat után készített kiegészítő álláspont ismeretében is fenntartotta. A felperesek az előzetes és a kiegészítő előzetes álláspontra nem tettek észrevételt, de tárgyalás tartását kérték.
- [9] A felperesek kérelmére a 2024. október 24-i tárgyalást az alperes versenytanácsa 2024. december 3. napjára módosította és az előzetes álláspontra vonatkozó észrevételtételi határidőt is meghosszabbította. A felperesek jogi képviselőjével ezt követő egyeztetés után a tárgyalást 2024. december 5. 14 órára, végül 9 órára módosították, de 2024. december 4-én délután a felperesek ismét kérték a tárgyalás elhalasztását azzal az indokkal, hogy azon a vezetőség önhibáján kívül nem tud részt venni. Az alperes versenytanácsa 2024. december 5-én tárgyalást tartott, a halasztásra irányuló kérelmet végzéssel elutasította. A felperesek 2024. december 12-én újabb nyilatkozatot és kérelmet (a továbbiakban: kérelem), melyben arra hivatkoztak, hogy az eljárással összefüggésben olyan releváns információk birtokában van, amelyet mindenképpen személyesen kívánt előadni, emiatt is kérte a Homlok Csoport tárgyalás tartását, illetve , előre nem látható esemény miatt annak elhalasztását. Csatoltak

Az alperes döntése

- [10] Az alperes a döntésének végzés részében a kérelmet elutasította. A döntés határozat részében megállapította, hogy a felperesek (mint egy vállalkozáscsoportba tartozó vállalkozások) és az IM Kft. versenykorlátozó célú jogsértést követtek el, mert a közbeszerzés kapcsán megállapodtak és megállapodásuknak megfelelően egyeztették ajánlatadóik magatartásukat annak érdekében, hogy közülük kerüljön ki a nyertes ajánlattelévő, megsértve ezzel a tisztességtelen piaci magatartási és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 11. § (2) bekezdés a) és d) pontját. A jogsértés miatt a felpereseket egyetemlegesen 1.200.000.000 forint versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte. Az IM Kft.-t is kötelezte bírságfizetésre a vele egy vállalkozáscsoportba tartozó AT Kft.-vel egyetemlegesen.
- [11] Indokolásában az érintett termékpiacot az ajánlatkérő által megjelölt vasúti infrastruktúra fejlesztés érdekében kiírt közbeszerzéssel azonosította, mely a Debreceni Észak-Nyugati

Gazdasági Övezetet érintette. Megállapította, hogy a felperesek egy vállalkozáscsoportba tartoznak, az IM Kft. tőlük független vállalkozás.

- [13] A II. rendű felperes tevékenységében résztvevő és a Pondius Kft. közbeszerzést érintő piaci magatartását a felperesek tevékenységének tekintette, mert a nevezett személy és Kft. ténylegesen a II. rendű felperes tudtával, annak irányítása és ellenőrzése alatt tevékenykedett. által is tudottan az I. rendű felperes részére is közbeszerzési feladatokat végzett, így az eljárás alá vont vállalkozások között akarategység jött létre az ajánlatadói magatartásuk koordinálása érdekében. A feltárt bizonyítékok zárt logikai láncot alkotnak, azokat az IM Kft. engedékenységi nyilatkozata, valamint az is erősíti, hogy a közel 2200 költségvetési tétel közül ugyanaz az egy tétel nem került beárazásra. A költségvetéseket azonos személy állította össze, az IM Kft.-jében is részt vett, aki a II. rendű felperes és versenytársának, az IM Kft.-nek is munkavállalója volt. A hiánypótlás során az IM Kft. által a Pondius Kft.-n keresztül benyújtott költségvetés szerzője pedig a II. rendű felperes munkavállalója, volt. A hiánypótlás során az IM Kft. alkalmasságát igazolandó gépláncbérlettel kapcsolatban a II. rendű felperes és a Homlok Csoporthoz tartozó Vasútvill Kft. egyik munkavállalója vett részt, továbbá , a II. rendű felperes munkavállalója vette fel a kapcsolatot az IM Kft. megfelelőségét biztosító VDH AD-val és készítette el a benyújtott anyagot, amit keresztül küldött aláírásra; a Homlok Csoport és a Pondius Kft. ily módon részt vettek az IM Kft. ajánlati árának meghatározásában. A jogsértést összességében bizonyítják: a és között régóta fennálló személyes és üzleti kapcsolat; az I. rendű felperes és az IM Kft. tulajdonosai közötti megállapodás, a két vállalkozás költségvetésében található azonos hiány; a költségvetéseket készítő személy azonossága; az ajánlati árak közötti hasonlóság egymáshoz és a becsült értékhez képest; az IM Kft. ajánlatának készítésében a II. rendű felperessel is munkaviszonyban álló részt vett, aki hozzáfért a II. rendű felperes munkavállalója által használt belső szerveren található meghajtóhoz; a Homlok Csoporthoz több szálon kötődő és az ő tulajdonában álló Pondius Kft. végezte az I. rendű felperes és az IM Kft. ajánlatainak összeállítását; a Homlok Csoport munkavállalói az IM Kft. megfelelőségének kialakításában is részt vettek; az IM Kft. engedékenységi kérelme.

- [14] A versenyjogi felelősséget akként határozta meg, hogy a felperesek aktív szerepet vállaltak az ajánlatok koordinálásában, munkavállalói közreműködtek az IM Kft. megfelelőségének igazolásában, és a Pondius Kft. tevékenysége a Homlok Csoportnak tudható be, a II. rendű felperes és (valamint a Pondius Kft.) között olyan gazdasági és jogi kapcsolatok álltak fenn, amelyek alapján a II. rendű felperes utasítása alapján, annak irányításával és ellenőrzésével cselekedett, ezért a II. rendű felperes felelősséggel tartozik és a Pondius Kft. tevékenységéért. Meghatározta emellett az IM Kft. és az AT Kft. felelősségét is.

- [15] A feltárt jogsértés miatt versenyfelügyeleti bírság kiszabását tartotta indokoltnak. Mivel nem az eljárás alá vontak nyerték a tendert, ezért releváns forgalomként és a bírság kiinduló összegeként a nyertes ajánlati ár felét vette figyelembe. Különösen súlyos jogsértésként tekintett a közbeszerzési eljárással összefüggésben megvalósult versenykorlátozásra, súlyosító körülményként vette figyelembe a jogsértés elkövetésében megnyilvánuló szintet meghaladó felróhatóságot és a vezető tisztségviselők érintettségét. Értékelte, hogy a versenykorlátozó magatartás aktívabb szereplője a Homlok Csoport volt, ezért a felperesek esetében 20%-kal (az IM Kft.-nél 15%-kal) emelte a kiinduló összeget. A Homlok Csoport 2023. évi nettó árbevételére tekintettel megállapította, hogy a bírság meghaladná a vállalkozáscsoport előző évi nettó árbevételének 10%-át kitevő törvényi maximumot.

- [16] A döntés végzés részének indokolásában megállapította, hogy a kérelem sem megnevezésében, sem tartalmában nem igazolási kérelem, mivel nem alkalmas annak igazolására, hogy a felperesek nevében miért nem jelent meg senki a december 5-re kitűzött tárgyaláson; a megelőző eljárásban két alkalommal is meghallgatta, a tényállás-tisztázási kötelezettsége nem parttalan. Megjegyezte, abban az időszakban, amelyre esetében elnökként egy sportegyesület küldöttgyűlésén mondott beszédet, a tárgyalás halasztását viszont hivatkozással kérték. A megelőző eljárás akadályozása miatt a felperesekkel szemben kiszabott eljárási bírságot a Fővárosi Törvényszék nem ítélte jogszabálysértőnek az 53.K.700.409/2025/5. számú ítéletben (a továbbiakban: ítélet), indokolásában azt is megállapítva, hogy a kérelem nem igazolási kérelem.

A kereset és a védírat

- [17] A felperesek keresetükben elsődlegesen – versenyjogsértés hiányában – a határozat megsemmisítését és a versenyfelügyeleti eljárás megszüntetését, másodlagosan – lényeges eljárási szabálysértés miatt – a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését, harmadlagosan a bírságkiszabás felperesekre vonatkozó határozatrészének egészben vagy részben való megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérték.
- [18] Állították, hogy az alperes megsértette az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 3. §, 6. §, 62. § és 81.§ (1) bekezdés rendelkezéseit, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (5) bekezdését és az Alaptörvény XXIV. cikkét. Hivatkoztak az alperes, a bíróság, az Alkotmánybíróság és az Európai Unió Bíróságának gyakorlatára azzal, hogy a terhükre megállapított jogsértés elkövetése nem bizonyított, arra a határozat 253. pontjában megjelölt bizonyítékok nem alkalmasak.
- [19] Előadták, hogy bár szorosan együttműködött a felperesekkel, de ezt szervezetileg elkülönülve végezte, közbeszerzésekkel kapcsolatos teljeskörű előkészítési és tanácsadási feladatok látott el, mely önmagában nem jogsértő; más feladatot nem látott el a vizsgált időszakában. A határozat 29., 50., és 109. pontjait egymással ellentmondónak tartották; a II. rendű felperessel összefüggően a határozat 34. pont és IV.4.1. fejezete okszerűtlenül következtetést ad arra, hogy a II. rendű felperesnél személyügyi feladatokat is ellátott és hogy része lett volna átfogó vállalkozási stratégia kialakításában, mivel a nevezett kizárólag közbeszerzéssel kapcsolatos feladatokat látott el; a konkrét szakmai előkészítési és árazási munkákon kívüli közbeszerzéssel kapcsolatos feladatokat nevezték „vállalkozásnak” az 2022. március 9-i e-mailben. kizárólag a közbeszerzéstől visszalépés (2022. július 22.) után, 2022. novembertől kapott szerepet a Homlok Csoport nemzetközi terjeszkedése folytán, de a szerbiai leányvállalat létrehozásában feladata nem volt. Állították, hogy a vezetői titulását önhatalmulag használta, a Pondius Kft. felépítése pedig a II. rendű felperestől független, ezért iratellenes következtetés, hogy a Pondius Kft. szervezetileg és működésileg betagozódott a Homlok Csoportba.
- [20] Az ajánlat benyújtása idején a felperesek és az AT Kft. között számos alvállalkozói kapcsolat állt már fenn, ugyanakkor tévesen nyilatkozta, hogy ez 2008-ban kezdődött. Abból, hogy vagy néhány alkalommal olyan pályázatot küldött, ami az AT Kft. tevékenységébe tartozott, nem lehet levonni azt a következtetést, hogy a felperesek és az AT Kft. versenytársak lettek volna. A II. rendű felperes nem vitatja, hogy volt közös munkavállalója az AT Kft.-vel (), azonban őt eltérő munkakörben alkalmazták, a II. rendű felperes serveréhez pedig csak korlátozottan

fért hozzá, a bizalmas adatokat tartalmazó mappákhoz nem. A határozat 246. és 247. pontját ellentmondásosnak tartották; az IM Kft. költségvetésének összeállításával kapcsolatban szerepe nem tisztázott, valamint az AT Kft. jogsértésben való részvétele sem, a felperesek és az IM Kft. között továbbá nem a közbeszerzés előtt nem volt kapcsolat. Az IM Kft. azt a Vasútvill Kft.-t nevezte meg kapacitást nyújtó szervezetként, mely a közbeszerzés idején nem volt tagja a felperesek vállalkozáscsoportjának; az IM Kft. és a felperesek vállalkozáscsoportja között kizárólag a közbeszerzési ajánlatok benyújtását követően keletkezett közvetlen üzleti kapcsolat.

[21] Az ajánlatok benyújtását követő időszakot illetően rámutattak, hogy az IM Kft. a bolgár VDH AD-ra támaszkodott alkalmasságot igazoló szervezetként, a szerződés létrejöttét a Pondius Kft. szervezte, ugyanakkor nem alátámasztott, hogy a VDH AD-val való 2022. március 14-i tárgyalás során a Homlok Csoport már az IM Kft. javára és érdekében tárgyalta volna.

nem tudott arról, hogy az IM Kft. részére is betöltött közvetítő szerepet a bolgári piaci szereplőkkel azzal összefüggésben, hogy az IM Kft. ajánlata a GEISMAR-ral kötött bérleti szerződésre épült.

[22] A költségvetésekkel kapcsolatos adminisztrációs hiba okát a megelőző eljárásban meghallgatott egyik védett tanú vallomása is hivatkozással abban jelölték meg, hogy a költségvetéseket készítő munkatárs iratmintából dolgozott; így előfordulhatott, hogy a felperesek tudta vagy tájékoztatása nélkül felhasználta az elkészített anyagokat is, és mintaként vehette alapul a „ ” felhasználó által más célból készített dokumentumot. Kifejtették, még ha a Pondius Kft. felkérésére is készítette volna az IM Kft. kiegészített költségvetését, mindez nem jelenti, hogy és rajta keresztül a felperesek részt vettek volna az IM Kft. ajánlatának benyújtásában. A költségvetés egyeztetéséről az engedékenységi nyilatkozat nem tartalmaz bizonyítékot, az összejátszást az ajánlati árak hasonlósága nem alapozza meg; az engedékenységi kérelem több vonatkozásban is eltér az IM Kft. korábbi ügyfélnyilatkozatától; utóbbi szerint önállóan döntött a közbeszerzésen való indulásról, a Pondius Kft. megkeresésére és a felperesek nem jártak közben. Részletesen kifejtették, hogy nézetük szerint 2022. március 22-én miért nem járhatott Érden és miért nem vehette ott át az árajánlatot. Az alperes nem bizonyította, hogy a felpereseknek jogsértő ráhatása lett volna az IM Kft. indulásának, ajánlatának, árainak elhatárolásában, összeállításában. Az alperes által feltárt tények összességükben nem alkalmasak a felperesek jogsértésének bizonyítására.

[23] A bírságkiszabást a Tpv. 78. § (1) bekezdés, az Ákr. 81. § (1) bekezdés, Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés és Kp. 85. § (5) bekezdés rendelkezéseit sértőnek tartották. A releváns forgalomból kiindulást törvényi tényállás hiánya okán vitatták. Kifogásolták, hogy az alperes nem is a vitatott jogsértésben részt vett vállalkozások ajánlati árait, hanem a nyertes ajánlati ár felét vette figyelembe, azonban nem indokolta, hogy miért ez a bírságkiszabás alapja, ahogyan azt sem, hogy miért egy olyan nyertes ajánlatot vett figyelembe, amelyre a felpereseknek ráhatása nem volt; a határozat 275. pontja ezért okszerűtlen és önmagával is ellentétes.

[24] A releváns bevétel számításának módja is jogszabálysértő, különösen, hogy a bírság kizárólag ez alapján került meghatározásra; a számítás nem felel meg a Tpv. 78. § (3) bekezdésének. Az alperes okszerűtlenül értékelte a jogsértés súlyát is, mert nem volt figyelemmel arra, hogy a piaci hatás alacsony, a közbeszerzésen sem volt a verseny teljes mértékben kizárt. A jogsértő állapot néhány hónap időtartamát, továbbá azt sem vette figyelembe, hogy a felperesek és az IM Kft. piaci részesedése a magyarországi vasútépítési piacon nem jelentős:

[25] A felróhatóság nem értékelhető kiemeltnek, így a kiinduló összeg 20%-os emelése is okszerűtlen. Az enyhítő körülményeket is megalapozatlanul mellőzte; a jogsértés súlyát

csökkenti a piaci hatás hiánya arra is tekintettel, hogy az ajánlatukat nem tartották fenn, valamint a végső üzletfelek érdekei sem sérültek. Jogsabálysértő, hogy az alperes kizárólag a felperesekre kedvezőtlen szempontokat értékelte, hogy a KKV jelleget sem vette figyelembe. A a vállalkozáscsoport meghatározása is hibás, nem indokolt, hogy miért és mely vállalkozások tartoznak abba, a belföldi árbevétel és az éves beszámoló elérhetőségét pedig helytelenül értékelte. A határozat lábjegyzetéből derül csak ki, hogy nyilvánosan elérhető éves beszámolók alapján számította az árbevételeket annak ellenére, hogy a vállalkozáscsoport tagjainak az egymás közti árbevétele nem vehető figyelembe a bírságmaximum meghatározása során a Tpvt. 78. § (2) bekezdése, az alperes és az Európai Bizottság gyakorlata értelmében; az alperes a csoportszintű árbevételt nem hagyhatta volna figyelmen kívül mely alapján a bírságnak legalább 185.000.000 forinttal kevesebb kellett volna lenni. A felperesek pénzügyi teljesítőképességére vonatkozó indokolás is okszerűtlen, a bírság továbbá aránytalan, a speciális és generális prevenciók célját nem teljesíti. A felperesek KKV státusza miatt az egyetemes bírságmeghatározás is okszerűtlen. A Tpvt. továbbá nem teszi lehetővé egyetlen bírságösszeg egyetemleges kiszabását több azonos vállalkozáscsoportba tartozó vállalkozásra, amennyiben a vállalkozások mindegyike versenyjogsértést valósított meg; a felpereseket a határozat ilyenként tüntette fel, a Tpvt. 78. § (5) bekezdése nem alkalmazható.

[26] A döntés végzés részét azzal tartották jogellenesnek, hogy a kérelem tartalma szerint igazolási kérelem, így azt az alperesnek a határozathozatal előtt alakszerűen el kellett volna bírálni. Kiemelték, a tárgyaláson a vezető tisztségviselő a felpereseket személyesen kívánta képviselni, szenzitív adatokat tartalmazó nyilatkozatot kívánt tenni. A jogi képviselő mulasztásának kimentésére igazolási kérelemre nem volt szükség, a mulasztás okát a felperesek megjelölték és a vétlenségüket is igazolták, az elmulasztott cselekményt – a törvényes képviselő nyilatkozattételét – a versenytanács tárgyalásán való részvétellel kívánták pótolni.

[27] A védíratra tett nyilatkozatukban állították, hogy az alperes a Kp. 78. § (4) bekezdésére alaptalanul hivatkozott, mert a felperesek a megelőző eljáráshoz képest új tény a perben nem állítottak, kizárólag az alperes által megállapított tényállásból levont jogi következtetések megalapozatlanságáról fejtették ki az álláspontjukat.

[28] Az alperes a kereset elutasítását kérte, perköltséget igényelt és felszámított. Megjegyezte, hogy a megelőző eljárás során a felperesek az előzetes álláspont szerinti tényállást nem vitatták, bizonyítási indítványt nem tettek, a Kp. 78. § (4) bekezdése alapján ezért a tényállás hiányosságára a perben már nem hivatkozhatnak. A felperesek nem a bizonyítékok összességének értékelésével kívánnak az alperesi tényállásnak hihetőbb magyarázatot adni, csupán egy-egy bizonyíték kapcsán kísérik meg vitatni a határozati tényállást.

szerepével kapcsolatos alternatív magyarázat nem megalapozott, mivel nevezett személy a II. rendű felperes de facto egyik vezető munkavállalója volt, amely azon a megállapításon alapul, hogy a Pondius Kft. és ténylegesen a felperes tudtával, annak irányítása és ellenőrzése mellett tevékenykedett a közbeszerzéssel kapcsolatban. Nem cáfolták a felperesek az sem, hogy a II. rendű felperes tulajdonos-ügyvezetőjének irodájában íróasztallal rendelkezett. Az alperes számos korabeli bizonyítékkal támasztotta alá, hogy azokban a nevezett a II. rendű felperes vezetőivel együtt szerepel. Az, hogy csak 2022. novembertől kapott igazgatói szerepet a Homlok Csoport nemzetközi terjeszkedése kapcsán, a feltártakat nem cáfolja; életszerűtlen, hogy a vállalkozási igazgató titulust önkényesen használta volna. A korabeli irati bizonyítékokra alapított tényállást (határozat 124-126. pont) a felperesek nem cáfolták, ahogyan azt sem, hogy a a „homlok.hu” hivatalos vállalati e-mail címmel rendelkezett. A

felperesek tulajdonosai és bizonyosan tudták, hogy párhuzamosan végez a vállalkozásaiknak közbeszerzési feladatot.

- [29] szerepét illetően rámutatott, korabeli irati bizonyítékok és engedékenységi nyilatkozat is alátámasztja, hogy a felperes kérte őt a közbeszerzésen való indulásra. Kizárólag felperesi segítséggel tudott „önálló” ajánlatot adni. Nem ellentmondásos, hogy az IM Kft. költségvetésének összeállításában is részt vett, a hiánypótlás során pedig az IM Kft. által a Pondius Kft.-n keresztül benyújtott költségvetés szerzője a II. rendű felperes munkavállalója, volt. Az sem jelentős, hogy a Vasútvill Kft. az ajánlat benyújtásakor nem volt a felperesek vállalkozáscsoportjának a része. Alaptalan az engedékenységi nyilatkozat és a korábbi ügyfélnyilatkozat eltérése miatti vitatás is, mivel a nyilatkozatok közötti ellentétet az alperes is észlelte, ezért hívta fel a tényállás-tisztázására az IM Kft.-t, mely az engedékenységi kérelemmel ellentétes korábbi nyilatkozatát visszavonta.
- [30] A bírságkiszabást is jogszerűnek tartotta. Nem előírás, hogy a bírság tervezett összegét az előzetes álláspontban megjelenítse, a szempontokra a Tpvt. 78. § (3) bekezdés példálózó felsorolást ad. A jogsértés súlyát, a jogsértő állapot időtartamát, a felperesek piaci helyzetét és a felróhatóságot jogszerűen értékelte, a KKV státusszal összefüggésben a felperesek jogsérelmet nem jelöltek meg, enyhítő körülmény nem volt, a csoportszintű árbevételt jogszerűen használta fel. A vállalkozáscsoport tagjainak egymás közötti árbevételével tekintve a hibát annyiban elismerte, hogy az egyik csoporttagnak (Z-One Park Alfa Kft.) nem volt elérhető beszámolója, ugyanakkor – elfogadva a felpereseknek a nevezett csoporttag nettó árbevételére vonatkozó nyilatkozatát – kiemelte, a bevétel figyelembevételének elmaradása a felperesek számára kedvezőbb döntést eredményezett. A pénzügyi teljesítőképességet figyelembe vette, az arányosság követelményének a bírságkiszabás megfelelt, az egyetemleges bírságkiszabás a Tpvt. 78. § (5) bekezdése alapján jogszerű.
- [31] Fenntartotta, hogy a kérelem nem igazolási kérelem, az ítélettel befejezett jogvitában a felperesek maguk is arra hivatkoztak, hogy eljárási cselekményt nem mulasztottak, de a kérelem a és jogi képviselőjének távolmaradásával kapcsolatos igazolást nem is tartalmaz, így a kérelem önhiba igazolására nem alkalmas. Álláspontja szerint az ítélettel ítélt dolog keletkezett abban a kérdésben, hogy a kérelem nem igazolási kérelem.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [32] A felperesek keresete alaptalan.
- [33] A bíróság az alperes döntésének – a határozat és a végzés – jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdése és a 85. § (1)-(2) bekezdései alapján, a kereseti kérelem korlátai, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a döntés meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta.
- [34] A bíróságnak mindenekelőtt abban kellett döntenie, hogy a kérelem igazolási kérelem-e, és hogy a kérelem elutasítása jogszerű volt-e. Ettől függően pedig az ügy érdemében arról, hogy a tényállást megfelelően tisztázva, jogszerűen jutott-e az alperes arra a megállapításra, hogy a felperesek a határozat rendelkező részében nevesített jogsértést megvalósították; végül szükség szerint arról, hogy a bírságot a releváns körülmények okszerű mérlegelésével állapította-e meg.
- [35] Az alperes a döntése végzés részében a kérelmet utasította el azt követően, hogy a megelőző eljárásban az ítélettel elbírált közigazgatási cselekményével felpereseket a megelőző eljárás akadályozása miatt eljárási bírsággal sújtotta. Az ítélettel a bíróság a felperesek keresetét elutasította, megállapítva egyebek mellett azt is, hogy a kérelem nem tekinthető igazolási

kérelemnek. Az ítélet ellen a felperesek jogorvoslattal nem éltek. Az ítélet a kérelem minősítése tekintetében nem ítélt dolog, az ítélet a jelen per bíróságát nem köti, hiszen a jelen per tárgya nem a felperesek terhére megállapított eljárási bírság jogszerűsége, márpedig az ítélet kizárólag az eljárási bírság jogszerűségének vizsgálata során minősítette a kérelmet. Arról, hogy a kérelem igazolási kérelemnek minősül-e, a jelen perben kellett dönten, mivel a döntés végzés részének indokolása kifejezetten erről szól. A bíróság megállapította, hogy a kérelem az Ákr. 53. §-ban foglaltakat (hatánap, határidő önhibán kívüli mulasztása) figyelembe véve legalább nézve igazolási kérelem, így e tekintetben az alperes döntése jogszabálysértő. Az alperes téves jogi minősítése azonban nem eredményezett súlyos, az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegést, mert azt, amire a kérelem irányult nevezetesen azt, hogy a kérelem alapján versenytanács tárgyalása megismételhető-e, az alperes a kérelem eljárásjogi minőségétől függetlenül elbírált a döntés végzés részében és az indokolás VIII.3. pontjában, az alábbiak szerint érdemben helytállóan.

[36] Az alperesnek nem kizárólag azt kellett vizsgálni, hogy a 2024. december 5-én , mert a kérelem nem erre a napra, hanem az e napot magában foglaló időszak igazolására vonatkozott, az időszak pedig magában foglalta küldöttgyűlési részvételének a napját is. Mindez önmagában alappal kérdőjelezi meg azt, hogy a 2024. december 5-i tárgyaláson ugyanazon ok miatt volt akadályozott, amely ok a küldöttgyűlésen való részvételét már nem akadályozta. A kérelem elutasításának megalapozottsága szempontjából hangsúlyos tény, hogy a felperesek a versenytanács tárgyalásának elhalasztását korábban is kérték és annak az alperes eleget tett és az előzetes és kiegészítő előzetes álláspontra való észrevétel megtételére póthatáridőt tűzött. A felperesek jogszerűsége a kérelem elbírálásának módját illetően azért sem állapítható meg, mivel az Ákr. 112. § (2) bekezdése az igazolási kérelmet elutasító végzés esetében sem enged önálló jogorvoslatot [kivéve a jelen ügyben nem releváns Ákr. 112. § (2) bekezdés g) pontot], a kérelmet elbíráló döntés tehát a kérelem minősítésétől függetlenül is csak közigazgatási perben támadható. A felperesek a végzéssel szembeni kifogásaikat a keresetükben előadták, a jogorvoslathoz való joguk nem sérült. Az alperes pedig okszerűen értékelte a kérelem elutasításához vezető tényeket, melyekre a kérelem minősítésének nem volt kihatása. A felperesek olyan érdemben értékelhető tényre a perben sem adtak elő, ami kizárta volna, hogy a konkrétumok nélkül hivatkozott „szenzitív adatokat” a megelőző eljárás során írásban adják elő, figyelembe véve, hogy a törvény által védett vagy védhető adatokat az alperes köteles zártan kezelni.

[37] A bíróság megállapította, hogy az alperes a tényállástisztázási kötelezettségének a szükséges körben eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen értékelte. Az alperes tényállástisztázási kötelezettsége nem parttalan, az az ügy érdemi eldöntéséhez szükséges mértékben terheli. Az alperes a felperesek terhére olyan jogsértést – versenykorlátozó megállapodás tilalmának megsértése – állapított meg, amelynek általános jellemzője, hogy az érintettek a jogsértést kifejezetten törekednek eltitkolni, ami a közvetlen bizonyítékok nagyságrendjére és a bizonyítási eljárás eredményes lefolytatására is kihat. Mindezek miatt nem kizárólag a közvetlen, hanem a követett bizonyítékok, az azokból levont okszerű következtetések is alátámaszthatják az eljárás alá vont vállalkozások jogsértését. A bizonyítási eljárás eredményeként az alperes által tett megállapításokkal szemben az eljárás alá vontak részéről adott más észszerűbb magyarázat hiányában az alperes jogszerűen állapítja meg a versenyjogi felelősséget. Az alperes kiterjedt bizonyítást folytatott, melynek keretében helyszíni kutatások során fellelt bizonyítékokat értékelt, ügyfélnyilatkozatokat, tanúvallomásokat, valamint az IM Kft. engedelkenységi nyilatkozatát is értékelte; utóbbit nem csak a felperesek jogsértését illetően.

- [38] Az alperes megalapozottan állította, hogy a zárt logikai láncban álló bizonyítékokat és az abból levont következtetéseket a felperesek nem az alperes összes bizonyítékból levont megállapításait cáfolva, hanem a bizonyítékok és a jogi következtetések közül egyet-egyet kiragadva, önmagunkban vitatták. Az alperes Kp. 78. § (4) bekezdésére vonatkozó (a felperesek tényállás tisztázási kötelezettség teljesítését kifogásoló érvelésével összefüggő) általános hivatkozását ugyanakkor a bíróság azért nem tartotta megalapozottnak, mert az alperes a perben a bíróság felhívására sem munkálta ki érdemben (csupán egy-egy kiragadott tényállásbeli részletre), hogy a megelőző eljárásban a felperesek önhibájukon kívül mely tényekre, körülményekre nem hivatkoztak, pusztán azt állította, hogy a felperesek a nyilatkozattételi és az előzetes álláspontra tett észrevételtételezési jogosultságuk elmulasztása miatt a perben az alperes által feltárt tényállást már nem vitathatják. Az a tény, hogy az eljárás alá vont vállalkozás a megelőző eljárásban nem él a nyilatkozattétel jogával és ezzel az eljárásjogi helyzetét ennyiben nem segíti elő, a perben nem eredményez önmagában a Kp. 78. § (4) bekezdését sértő érvelést. Annál is inkább, mivel a felperesek a keresetlevelükben az alperes által feltárt tényekkel összefüggő jogi minősítést vitatták, nem pedig a megelőző eljárásban nem értékelt tényre, körülményre hivatkoztak.
- [39] Az alperes nem tévedett, amikor a Pondius Kft. és felperesekkel való kapcsolatát a felperesek (és az IM Kft.) jogsértésének bizonyítékaként értékelte. Az alperes által feltárt tények – különösen, hogy a II. rendű felperes irodájában saját íróasztala volt, magát vállalkozási vezetőnek titulálta, a felperesek vezetői értekezletein vezetőként részt vett, aláírási jogot kapott az I. rendű felperesnél – kétséget kizáróan alkalmasak annak bizonyítására, hogy és rajta keresztül a Pondius Kft. tevékenysége nem kizárólag és általában közbeszerzésekkel kapcsolatos adminisztratív feladatok végzésére korlátozódott. A felperesek által a határozat 29., 50. és 109. pontjairól állított ellentmondás mindezek miatt látszólagos. Annak a lehetősége, hogy közbeszerzési eljárásokban az I. rendű felperest képviselhette, semmilyen módon nem zárta ki a nevezett személy és a felperesek közötti ezt meghaladó együttműködést, különösen az alperes által feltárt bizonyítékok összességét figyelembe véve.
- [40] II. rendű felperesnél sem kizárólag közbeszerzéssel kapcsolatos feladatokat látott el. A határozat 124-126. pontjai tartalmazzák azokat a bizonyítékokat (levelezés), amelyek Homlok Csoportban betöltött szerepét bizonyítják. Az a felperesek által nem vitatott tény, hogy a II. rendű felperes irodájában íróasztallal rendelkezett, önmagát vállalkozási igazgatónak tekintette, a felperesekhez köthető e-mail címmel rendelkezett, mind arra mutatnak, hogy a szerepe nem kizárólag a közbeszerzési eljárásokra korlátozódott. Súlytalan annak állítása, hogy a vállalkozási igazgatói titulust önkényesen használta, ahogyan az is, hogy a „vállalkozás” kifejezés éppen a szakmai előkészítési és árazási munkákra nem értelmezhető. a közbeszerzésben betöltött szerepével egyrészt nem ellentétes, másrészt e szerep szempontjából nem is releváns, hogy a közbeszerzéstől való visszalépést követően a Homlok Csoport nemzetközi terjeszkedésére tekintettel a nevezett milyen feladatot kapott; mindez okszerűen nem lehet cáfolata a közbeszerzés során a felpereseknél betöltött szerepvállalását.
- [41] Az alperes a megelőző eljárásban részletesen feltárta a Pondius Kft. működését és annak felperesekhez való viszonyát (határozat IV.4.1.). A felperesek ezt vitató kereseti érvelése mindössze olyan állítás, mely az alperes megállapításánál észszerűbb magyarázatnak nem tekinthető. Az alperes a Pondius Kft., mint tanácsadó cég szerepét a versenyjogi jogsértéssel összefüggésben vizsgálta és a feltárt levelezések, vezetői értekezletről készült jegyzőkönyvek,

illetve ügyfél meghallgatások összevetésével okszerűen következtetett arra, hogy (és rajta keresztül a Pondius Kft.) szerepe mélyebb összefüggést mutat, mint ahogyan azt a felperesek a perben állították.

- [42] A felperesek a köztük és az AT Kft. között fennálló, versenyjogilag értékelendő kapcsolat hiányára is alaptalanul hivatkoztak. Az ő relációjukban szerepe és az ő , illetve való kapcsolata a hangsúlyos, melyet az alperes a megelőző eljárásban feltárt és okszerűen értékelt. Annak ténye, hogy a felperesek és az AT Kft. között a korábbiakban fővállalkozó-alvállalkozó kapcsolat állt fenn, a jelen ügy szempontjából irreleváns, ahogyan a vállalkozások közötti kapcsolat kezdetének időpontja is. Az alperes által feltárt, közvetlen bizonyítékokon alapuló tények azonban – a felperesi cégcsoporttól pályázat küldése a II. rendű felperes AT Kft.-vel közös munkavállalója, a munkavállaló számítógépes hozzáférése – alkalmasak annak bizonyítására, hogy a Homlok Csoport és az AT Kft. közötti kapcsolat az alperes által megállapított jogsértéssel összefüggésben a versenyjog által tilalmazott körbe esik. Az alperes erre vonatkozó, felperesek terhére tett megállapításának nem mond ellent, hogy az alperes az AT Kft.-t önállóan nem marasztalta.

- [43] A határozat 246-247. pontjai sincsenek egymással ellentmondásban. A 246. pontban szerepét részletezte az alperes azzal, hogy a költségvetési tételek közül az ajánlatot benyújtó I. rendű felperes és az IM Kft. ugyanazt a költségvetési sort nem árazta be. Ezzel szemben a 247. pontban az ajánlattevő felhívására benyújtott hiánypótlással összefüggően állapította meg azt, hogy az I. rendű felperes ajánlatának műszaki előkészítője volt, aki a költségvetést összeállította. A 246. pont ugyanakkor nem a költségvetés összeállítójaként, hanem az összeállításban résztvevő személyként hivatkozta. A jogvita eldöntése szempontjából irreleváns, hogy a vizsgált közbeszerzés előtt a felperesek és az IM Kft. között volt-e kapcsolat, ahogyan az is, hogy a kapacitást nyújtó szervezetként mely gazdasági társaság került megjelölésre az IM Kft. által.

- [44] Az alperes által feltárt bizonyítékokat cáfolandó a felperesek alternatív magyarázatai nem meggyőzőek. Az, hogy a költségvetés egyeztetéséről az engedékenységi nyilatkozat bizonyítékot nem tartalmaz, nem azt jelenti, hogy az alperes által feltárt egyéb bizonyítékok az egyeztetést ne támasztanák alá. A felperesek állításával szemben az ajánlati árak hasonlósága éppen az összejátszás irányába mutat. A közbeszerzésen való részvétel rövid határideje, az, hogy az IM Kft. a vizsgált közbeszerzéssel hasonló munkát a korábbiakban nem végzett, továbbá a feltárt személyi összefonódások rendre azt igazolják, hogy a közbeszerzésen való indulásról nem önállóan, hanem a felperesek kérésére döntött. Az alperes okszerűen mutatott rá arra is, hogy 2022. március 22. napján a találkozó létrejöhetett, amelyet nem önmagában, hanem a többi bizonyítékkal együtt értékelt. Az IM Kft. az alperes felhívására tisztázta a nyilatkozataiban lévő ellentmondást, az engedékenységi kérelmet – nem egyetlen ügydöntő bizonyítékként – az alperes szintén megalapozottan használta fel, annak megfelelő bizonyító erőt tulajdonított.

- [45] A felperesek összességében az alperes által feltárt tényállás helyességét és az abból levont jogi következtetéseket érdemben cáfolni nem tudták, az egyes, kiragadott bizonyítékokkal kapcsolatos alternatív magyarázatuk a jogsértésben való aktív, irányító részvételüket nem cáfolja.

- [46] A bírságkiszabásra vonatkozó keresetrész is alaptalan az alábbiak szerint. Az alperes a vonatkozó döntésrészt mérlegelési jogkörben hozta, amelynek jogszerűségét tekintve a bíróságnak a Kp. 85. § (5) bekezdése értelmében azt is vizsgálnia kellett, hogy az alperes a –

keresettel érintett körben – hatáskörét a mérlegelésre vonatkozó felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a határozatból megállapíthatóak-e. Az alperes által elvégzendő mérlegelés során figyelembe veendő körülményeket a Tpvt. 78. § (3) bekezdése határozza meg akképpen, hogy a bírság összegét az eset összes körülményeire – így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a jogsértő magatartás ismételt tanúsítására, gyakoriságára – tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka a végső üzletfelek érdekeinek, sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg. A Tpvt. 78. § (3) bekezdése példálózó felsorolást ad, melyen belül a jogsérelem súlyát megalapozó körülmények szintén példaként szerepelnek. A Kp. 85. § (5) bekezdésének és Tpvt. 78. § (3) bekezdésének megfelelő mérlegelést a perben a bíróság nem mérlegelheti felül, figyelemmel a Kúria a Kfv.I.35.471/2020/5. és a Kfv.III.37.147/2021/13. számú ítéleteinek elvi tartalmára is.

[47] A felperesek iratellenesen állították, hogy a határozat kizárólag a bírságközleményre utal, mivel a határozat 204. bekezdése a Tpvt. 78. § (3) bekezdését is teljes egészében tartalmazza. A Tpvt. 36. § (6) bekezdése ettől függetlenül is jogosítja az alperes és versenytanácsának elnökét a közlemény kiadására azzal, hogy a közlemény rendeltetése a jogalkalmazás kiszámíthatóságának növelése, nem pedig a jogszabályi kötőerő megteremtése. Mindebből eredően az alperes a bírságkiszabás során irányadó törvényi rendelkezések mellett a saját joggyakorlatán keresztül ismerteti azokat a szempontokat, amelyeket a jogsértést megvalósító vállalkozásokkal szemben a jogkövetkezmény alkalmazásakor figyelembe vesz. Emiatt pedig nem jogszabálysértő a bírságközleményre hivatkozás, amennyiben az a jogszabályi rendelkezésekkel összhangban áll.

[48] Az egyes bírságkiszabási szempontok alperes általi értékelésével összefüggésben a bíróság az alábbiakra mutat rá. A releváns forgalmat az alperes a közbeszerzésen nyertes ajánlati árból kiindulva határozta meg. A felperesek által hivatkozott ezzel ellentétes alperesi gyakorlat azért irreleváns, mert a más ügyekben hozott határozatok jogszerűsége a jelen pernek nem tárgya, így a más ügyben hozott határozatok a per tárgyává tett döntés jogszerűségének viszonyítási alapja sem lehet. A releváns forgalom ily módon csak azért nem jogszabálysértő, mert az alperes gyakorlatában létezik a bírságszámítás körében más kiindulópont is.

[49] Az alperes a nyertes ajánlati árat okszerűen vette figyelembe. A nyertes ajánlati ár összegének alapulvételével számított összeget az egyes bírságkiszabási szempontok értékelésekor több lépcsőben csökkentette (határozat 275., 276., 289. pont) és így a bírságot – azzal együtt, hogy a kiindulási alap kétségtelenül a releváns forgalom volt – végül nem kizárólag a releváns árbevételhez kötve határozta meg. A jogsértés súlyánál jogszerűen értékelte, hogy a versenykorlátozásra irányuló magatartás közbeszerzési eljárással összefüggésben valósult meg és a felperesek állításával ellentétben a határozat 275. pontja szerint figyelemmel volt arra is, hogy a jogsértés piaci hatása viszonylag alacsony volt, mivel a közbeszerzésen a verseny nem volt teljesen kizárt; éppen emiatt csökkentette a nyertes ajánlati árat 50%-kal. Mindez pedig azt jelenti, hogy az alperes a Tpvt. 78. § (3) bekezdésben a jogsérelem súlyának megalapozottságát jelentő – fentiekben részletezett – feltételeket vizsgálta és értékelte.

[50] A jogsértő állapot időtartamát az alperes nem nevesítette, azonban alappal hivatkozta, hogy kizárólag az ügyben megállapított jogsértés szempontjából lényeges szempontokat kell értékelnie, jelen ügyben pedig a jogsértés időtartama a közbeszerzésnek, mint a felperesek ráhatásától nem függő objektív körülmény jellemzője.

[51] A felperesek piaci helyzetével összefüggésben hangsúlyos, hogy az alperes a felperesek terhére a Tpvt. 11. § (2) bekezdés a) és d) pontja szerinti kökemény kartell jogsértést állapított

meg, mely jogsértésnél – figyelemmel arra is, hogy közbeszerzéssel összefüggésben valósult meg – a jogsértő vállalkozásoknak a konkrét közbeszerzéstől elvonatkoztatott piaci helyzete nem releváns. A felperesek saját számításai alapján azonban – a közbeszerzésre vonatkoztatva – a jogsértésben részt vett másik vállalkozással együtt a részarányuk , ami, mivel nem marginális, a felperesek javára sem értékelhető. Az alperes álláspontjával egyezően a bíróság megállapította, hogy a felperesek a keresetlevelük F/7-1. mellékleteiben meghatározott bizonyítékokat a megelőző eljárásban nem nyújtották be, így azokra a perben a bírságkiszabást vitatva már nem hivatkozhatnak a Kp. 78. § (4) bekezdése értelmében, mert arról, hogy a terhükre megállapítani tervezett jogsértés miatt bírság kiszabása indokolt, már az előzetes álláspontból értesültek, ezáltal volt lehetőségük arra, hogy a bírságkiszabást érintő lényeges adatokat – közöttük a keresetlevél szóban forgó mellékletét – már a megelőző eljárásban szolgáltatassák.

[52] A magatartás felróhatósága kapcsán okszerűen nem értékelhető az sem a felperesek javára, hogy a jogsértéssel a megelőző eljárás indítása előtt felhagytak. E tekintetben a határozat 70. pontjában kifejtettek szerint annak van jelentősége, hogy az ajánlatkérő a felperesek és az IM Kft. esetében kifejezetten a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény 62. § (1) bekezdés o) pontjára hivatkozott, melynek következménye a felperesek visszalépésének hiányában az ajánlatok érvénytelenségének kimondása lett volna. Mindez pedig okszerűen azt jelenti, hogy a jogsértéssel a felperesek legalább részben rajtuk kívül álló okból hagytak fel.

[53] Az enyhítő körülmények mellőzését kifogásolva alaptalan a csökkent szintű felróhatóságra és a piaci hatás hiányára történt utalás is. Az alperes súlyosító körülményként a jogszabálysértés elkövetésében megnyilvánuló szintet meghaladó felróhatóságot azért vette figyelembe okszerűen, mert a jogsértés közbeszerzési eljárásban valósult meg, és mert a versenykorlátozó magatartás kezdeményezői a felperesek voltak; ezek a szempontok pedig a Tpv. 78.§ (3) bekezdésének alkalmazásában nagyobb súlyt képviselnek, mint az, hogy a felperesek – fentiek szerint az ajánlatkérő ráhatásának is köszönhetően – az ajánlatukat végül nem tartották fenn. Azt, hogy a végső üzletfeleket érdeksérelem nem érte, az alperes a határozat 275. pontjában értékelte, ahogyan azt is, hogy a felperesek magatartása a versenyt teljes mértékben nem zárta ki a közbeszerzésen.

[54] Az alperes a felperesek KKV jellegét a megelőző eljárásban tett nyilatkozatuk alapján figyelembe vette és a felperesi vállalkozáscsoport bevételeire is tekintettel a 289. pont szerint állapította meg a bírság összegét. Az alperes a kalkulált bírságmaximumot mintegy 213.000.000 forinttal csökkentve állapította meg a bírságot. E csökkentést a felperesek szintén más versenyfelügyeleti eljárásokra utalással kifogásolták, mely érvelés a [48] bekezdéssel azonos ok miatt nem releváns. Az, hogy a bírság ily mértékű csökkentése mennyiben tekinthető „jelentős”-nek, a bírságkiszabás jogszerűségét, így a Tpv. 78.§ (3) bekezdés és a Kp. 85.§ (5) bekezdés rendelkezéseinek megfelelést nem érinti.

[55] Az alperes a releváns jogszabályi rendelkezések között utalt a Tpv. 78. § (1b) bekezdésére is, amely a csoportszintű árbevétel alkalmazását lehetővé teszi. Az alperes elismerte, hogy a vállalkozáscsoportba tartozó Z-One Park Alfa Kft. rendelkezett nyilvánosan elérhető beszámolóval. Mindemellett okszerűen állította, hogy amennyiben e beszámolót a bírságkiszabásnál értékeli, úgy az csakis magasabb bírsághoz vezethetett volna. Ez a jogalkalmazási hiba tehát a felpereseknek joghátrányban kifejezhető jogsérelmet nem okozott.

[56] Az előzetes álláspont a felperesi vállalkozáscsoport tagjaira tartalmazott már hivatkozást, ezért a felperesek nem voltak elzárva attól, hogy a megelőző eljárásban e tagokra adatokat szolgáltatassanak, különös tekintettel arra, hogy az előzetes álláspont már tartalmazta a velük

szemben tervezett bírságkiszabást. Mivel a felperesek az előzetes álláspont ismeretében semmilyen észrevételt, nyilatkozatot nem tettek, az alperes a nyilvánosan elérhető beszámolók adatait jogszerűen vonta értékelési körbe (okszerűen mást nem is tehetett), a rendelkezésére nem álló árbevételre vonatkozó adatokat – így a tagok egymástól származó árbevételeivel csökkentett konszolidált adatait – nem volt sem kötelessége, sem lehetősége értékelni, erre vonatkozó bizonyítást folytatni nem kellett. A felperesek a Tpvt. 78. § (2) bekezdésére is alaptalanul utaltak, mert a védírat 67. bekezdésében kifejtett helyes érvelés szerint – amelyre a bíróság ismétlés nélkül utal – a Tpvt. e rendelkezése a perbeli ügyben nem releváns. A vállalkozáscsoport tagjainak egymás közötti árbevételével összefüggő adatok értékelésének elmaradása a bírságkiszabás jogszerűségét nem értini, az alperes a felperesek teljesítőképességét értékelési körbe vonta, a bírság egyetemes megfizetésre pedig a Tpvt. 78. § (5) bekezdése alapján az alperes köteles volt a felpereseket kötelezni.

- [57] A bíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy az alperes döntése az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegéssel nem terhelt, a felperesek vonatkozásában megállapított jogsértés és az emiatt alkalmazott jogkövetkezmény megfelelően feltárt tényálláson és jogszerű bizonyítékkérkelésen alapul. A bírságkiszabás szempontjai a határozatból kitűnnek, indokolási kötelezettségét az alperes e részben is teljesítette. A felperesek által az egyes szempontokra adott alternatív magyarázat a határozat szerinti értékelési metodika okszerűségének megdöntésére nem alkalmas. A bíróság ezért a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja és – a kérelem téves jogi minősítése okán – a 88.§ (1) bekezdés c) pontja alapján elutasította.
- [58] A bíróság az alperes perköltségéről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, annak összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése és (6) bekezdése alapján az igényeltnél alacsonyabb összegben állapította meg, mert a perben két tárgyalás volt és az alperesnek a védíraton és a bíróság felhívására készített beadványon kívül további írásbeli előkészítése nem volt, a beadványok terjedelme és tartalma pedig az ügy összetettségére és a kereseti vitatások terjedelmére figyelemmel sem áll arányban az IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján számított perköltségigénnyel. A felpereseket a bíróság a Pp. 37. § a) pontja és 87. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte a perköltség megtérítésére.
- [59] A keresetindításkor hatályos az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzés folytán le nem rótt, a 45/A. § (2) bekezdésére figyelemmel a 39. § (1) bekezdése és a 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint számított kereseti illeték egyetemleges megfizetésére a bíróság a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felpereseket. A teljesítési határidő a Pp. 358. § (2) bekezdésére figyelemmel az Itv. 78. § (4) bekezdésén alapul. A teljesítés módját a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, míg a teljesítés elmulasztásának következményeit a 3. § (3) bekezdése határozza meg. Az illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.
- [60] Az ítélet ellen a fellebbezést a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 5.

dr. Huber Gábor s. k.
a tanács elnöke

dr. Nagy Péter s. k.
előadó bíró

dr. Barsi-Fodor Bea s. k.
bíró